

Napi

La plumilla

Salvar una vida

ANTONI COLL I GILABERT
 @Collgilabert

Caigo en la tentación de continuar mi apunte de ayer sobre el libro de Joaquín Navarro-Valls para relatar una anécdota que protagonizó durante el viaje de Juan Pablo II a EEUU en enero de 1999.

Al llegar a Saint Louis (Missouri) el portavoz se enteró de que un tal Mease, condenado a muerte por el asesinato de tres personas, iba a ser ejecutado durante la estancia del Papa. Se le ocurrió plantear al secretario de Estado, Mons. Sodano, que pidiera al gobernador su indulto.

El gobernador aceptó con la condición de que la petición se la hiciera Juan Pablo II personalmente. En una recepción en la catedral, al saludar al gobernador, de pie junto a Clinton, el Papa le dijo al pasar: «Have mercy on Mr. Mease». El gobernador contestó: «I will do it» (lo haré).

La mirada des de Collsuspina

Art i bellesa. Grandíssim escultor i pintor simbolista, amb molta obra pública als carrers de Catalunya, és reconegut internacionalment per la seva etapa com a il·lustrador de còmics a Bèlgica i a França, d'on va tornar el 1987

PER TATE CABRÉ
 tate@tatecabre.com

ARTUR ALDOMÀ PUIG COMIAT A UN GRAN ESCULTOR

El 16 de juny ens va deixar l'Artur Aldomà Puig, comunicador entusiasta de simpatia imparabile en el pla personal, i artista polifacètic, autor de les nombroses i refinades escultures públiques en bronze que embelleixen ciutats com Reus o Sant Boi, d'adorables dibuixos al pastel amb molts col·leccionistes, i d'una llarga llista de còmics que va il·lustrar mentre vivia a Bèlgica i França, on tenia clubs de fans.

«Als EUA, va estar a punt de fitxar per Walt Disney, però va preferir tornar a Catalunya», explica Montse Iscla, amb la qual l'Artur va compartir mitja vida personal i artística al mas Aldomà de Reus, on van créixer el Gerard i la Gina, i on els encantava viure en una espècie d'Arcàdia a tots quatre, fent reproduir els animals, les plantes, els dibuixos i les escultures. L'Artur sempre es va declarar adorador i defensor de la vida, la natura, les coses boniques, l'espontaneïtat -era capaç d'aturar una persona per les Rambles de Barcelona i posar-se a dibuixar-la- i va ser soci de Greenpeace des de la seva fundació.

Des de la seva tornada a Reus, el 1987 -després d'haver viscut a França, a Bèlgica i a Barcelona-, es va centrar en l'escultura en bronze, seguint les tècniques clàssiques de la fosa a la cera, i va realitzar obra a tota la zona com les *Plegadores d'avellanes* a Riudoms o les *Tres Gràcies, Homenatge a la Sardana* a Salou, i també a Reus ciutat, on es poden admirar nombroses escultures simbolistes com el fantàstic conjunt de la plaça de les Bugaderes, el Gaudí nen amb les esferes rotatòries, els busts a la galerista Pepita Giner i al pintor Ferré Rivascall, els relleus de la pastore-

Artur Aldomà Puig amb el bust de la galerista Pepita Giner, instal·lat avui a la plaça de la Patacada de Reus. FOTO: TATE CABRÉ

ta a sota el porxo de Misericòrdia, les quatre dones bíbliques a l'interior del santuari, els homenatges a la mare Moles i a les monges de la Consolació, el retrat en pintura de Ceferí Olivé a l'Ajuntament, l'homenatge als atletes al Reus Ploms, el *David* del parc de Sant Jordi, (retrat del seu fill mort d'accident de moto als 19 anys, amb un ocell), i l'última obra, la placa del carrer de les Galanes a la primera diligència de l'estat espanyol.

Tanmateix se li van quedar a l'estudi dos projectes que havia realitzat amb molta cura: el monument al psiquiatre Dr. Tosquelles, que havia d'anar a la plaça de les antigues bodegues Salvat, i Gaudí dret, amb la bata de treball, la seva darrera feina, que segons explica la Montse: «l'Artur la va signar i està acabada. Ara està a l'estudi d'Andorra en la fase de realització de la plataforma de presentació, que té unes fulles per terra, sota un vidre on es reflectiran unes roques que representen els dragons guardians de Gaudí».

Amb l'obra de l'Artur Aldomà Puig es dona la paradoxa que des que es va endinsar en el món de l'escultura ja no li donava cap importància a tot el bagatge anterior com a dibuixant de còmics, sempre en francès,

sense traduccions al castellà ni al català, i signant 'Puig'. Malgrat que tota la vida se li van demanar reimpressions i noves edicions dels seus àlbums, i mai no va deixar de rebre cartes i emails dels seus clubs de fans. En canvi avui en dia, quan se'l busca per internet, és aquest passat com a il·lustrador el que té més consideració internacional.

Des que es va retirar de la vida pública el 2020, arran de la malaltia degenerativa que l'ha vençut, enyorarem molt l'Artur, i molt especialment ho faran a Barcelona, des del Cercle Artístic de Sant Lluc, la seva segona casa, on anava periòdicament a exercitar-se disciplinàriament en el dibuix ràpid, amb models que canvien de posició cada pocs minuts. Mai no va perdre la disciplina de l'esportista, des que de jove anava a entrenar als Ploms, on «ens calentàvem aigua amb uns fogonets per poder-nos rentar a l'hivern després dels entrenaments», com li agradava recordar. Els seus records de joventut a Reus i les seves vivències, que explicava en «format aventura» el van acompanyar tota la vida, com ens han acompanyat també a nosaltres a través seu.

Descansi en pau.

Periodista

Doctora en Periodisme i Ciències de Comunicació i diplomada en Traducció i Interpretació, **Tate Cabré** ha treballat en premsa i televisió. És Guia Oficial de Turisme de Catalunya.

13051